

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages de fire følgende sager på dagsordenen, nemlig:

Tredie behandling af forslag til lov om udlån til mejerier, slagterier og lignende til landbruget knyttede erhvervsvirksomheder.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 4984).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Tredie behandling af forslag til lov om udlån til visse industrivirksomheder.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 4990).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Tredie behandling af forslag til lov om udlån til visse rederivirksomheder.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 4993).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Tredie behandling af forslag til lov om udlån til elektricitetsværker, telefonselskaber, købstadkommunale havne samt til Københavns Friværns-Aktieselskab og Det Danske Luftfartselskab.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 4994).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene sættes til forhandling.

H. C. Hansen: Jeg skal allerførst tillade mig at anbefale til vedtagelse de lovforslag, som nu foreligger til tredie behandling.

Jeg skal uden videre erkende, at tidspunktet for en afslutning i nogle få bemærkninger af nogle ordførere her i aften ikke er det allermost velegnede, og jeg skal såmænd også uden videre erkende, at der måske havde været en del, der talte for, at vi havde undladt denne debat til slut, men rigsdagens medlemmer ved jo lige så vel som jeg, at forskellige tekniske hensyn kan tale for, at den aftale, som en gang er sluttet på et sådant punkt, også føres igennem.

Jeg skal bestræbe mig for at gøre de bemærkninger, jeg vil gøre, så korte som

overhovedet muligt, men alligevel vil jeg gerne have lov til her ved afslutningen at komme med nogle enkelte bemærkninger, der må forme sig som en kommentar til det rigsdagsarbejde, der nu nærmer sig sin afslutning.

Jeg tror, at alle rigsdagens medlemmer drager et lettelsens suk, når vi nu ved afslutningen af denne debat er nået til ende med rigsdagens arbejde, og jeg kan tænke mig, at det ikke blot er det høje tings medlemmer, der har det sådan, men at det måske i særdeleshed gælder regeringen. Rigsdagens medlemmer vil føle sig lettet over at sige farvel til en rigsdagssamling, hvis — hvad jeg gerne vil have lov til at understrege —, hvis forvirrede tilrettelægning regeringen må bære ansvaret for, men regeringen vil sikkert føle sig lettet ved, at dens forhold til rigsdagen nu med denne periode ikke ender værre, end det er sket. I lange perioder har rigsdagen været uden arbejdsstof; mod slutningen derimod har det hobet sig op i en udstrækning, som er uden saglig begrundelse. Det er meget vel muligt, at nogle af de højtærede ministre trøster sig med, at sådan har det altid været; men det har det ikke, i hvert fald ikke på denne måde.

Vi har haft en debat på et tidligere tidspunkt under disse forhandlinger om Marshalllovene, og jeg skal undlade at føje yderligere kommentarer hertil; men når jeg tænker på det arbejde, der er foregået i udvalget om forbrugsafgifter, så står der for mig en erindring om et udvalg, der med passende mellemrum holdt en række møder, hvori der ingenting skete, ofte endda lange møder, hvori man for-gæves ventede på et forsøg på en konklusion fra regeringens side. Sådan er det gået på adskillige områder. Rigsdagens medlemmer kan med rette hævde, at mange arbejdsdage er spildt, fordi regeringen ikke vidste, hvad den skulle stå på. Jeg ser i regeringspressen, og jeg har set det gentaget i blad efter blad, at man med stolthed fremhæver, at regeringen denne gang har undgået den usaglige ophobning og sammenhobning af sager. Regeringen? Regeringen har såmænd hæderligt bestræbt sig for, og det fremgår af den højtærede finansministers bemærkninger på et tidligere tidspunkt, at få bunket så meget uafgjort stof som overhovedet muligt sammen, hvorimod det er oppositionen, der evindeligt har måttet presse på for at få sagerne afgjort og for at undgå ophobning.

En og anden havde måske drømt om, at rigsdagsarbejdet kunne have været af-